

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 702

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 octombrie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
55.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare..... 2-7
REPUBLICĂRI	
Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism	8-16

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare

Având în vedere:

— adoptarea la 6 mai 2009 a Directivei 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității, care stipulează că statele membre adoptă și publică, până la 30 iunie 2011, prevederile acestei directive și impune implementarea actelor cu putere de lege și actele administrative necesare până la data de 30 iunie 2012;

— complexitatea acestui obiectiv, respectiv necesitatea armonizării cadrului legislativ existent cu prevederile Directivei 2009/43/CE în interiorul Comunității, și nu o simplă transpunere, procesul de implementare fiind întârziat, nerespectându-se data de 30 iunie 2012;

— faptul că, în cazul în care autoritățile române nu comunică în răspunsul lor la avizul motivat în Cauza 2011/1111, transmis la data de 1 iunie 2012, că actul normativ de transpunere a fost publicat în Monitorul Oficial al României în termenul acordat până la data de 1 august 2012, Comisia poate iniția o acțiune la Curtea de Justiție a Uniunii Europene, iar Curtea poate impune sancțiuni pecuniare,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 519 din 26 octombrie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 595/2004, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Se supun regimului de control prevăzut în prezenta ordonanță de urgență următoarele operațiuni cu produse militare:

a) exportul, reexportul, importul și transferul care privește scoaterea sau introducerea, în regim definitiv ori temporar, din sau în afara teritoriului României;

b) intermedierea;

c) tranzitul prin România;

d) transbordările efectuate pe teritoriul României;

e) asistența tehnică.

(2) Se exceptează de la prevederile prezentei ordonanțe de urgență operațiunile prevăzute la alin. (1) efectuate în legătură cu participarea:

a) forțelor din sistemul național de apărare, ordine publică și siguranță națională la misiuni, operații, exerciții, activități de instruire și ceremoniale, în afara teritoriului României;

b) forțelor armate străine sau structuri de aplicare a legii din străinătate care au aprobarea autorităților române pentru intrarea, staționarea, desfășurarea de operațiuni sau tranzitul pe teritoriul României.

(3) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică tranzitului și transbordării atunci când acestea sunt aferente unui transfer de produse militare între două state membre ale Uniunii Europene.”

2. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Operațiunile prevăzute la art. 1 se autorizează prin licență potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.”

3. La articolul 5, după litera a) se introduc cinci noi litere, literele a¹)—a⁵), cu următorul cuprins:

„a¹) *export* — ieșirea unui produs militar din teritoriul României, cu titlu temporar ori definitiv, către o persoană fizică sau juridică, din orice țară terță;

a²) *import* — introducerea unui produs militar pe teritoriul României, cu titlu definitiv ori temporar, de la o persoană fizică sau juridică din orice țară terță;

a³) *transfer* — orice expediere ori mutare a unui produs militar către un destinatar sau de la un furnizor dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene;

a⁴) *tranzit* — transportul produselor militare prin România care au ca proveniență alte state și sunt destinate altor state;

a⁵) *transbordare* — operațiunea de schimbare a mijlocului de transport în timpul unei operațiuni de tranzitare ori pe parcursul unei operațiuni de intrare sau ieșire în ori din teritoriul României.”

4. La articolul 5, literele c) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) *operațiuni de comerț exterior* — operațiunile cu produse militare prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a) și b);

e) *intermediere* — activitățile desfășurate de o persoană privind:

- (i) negocierea sau organizarea tranzacțiilor care presupun exportul, importul ori transferul de produse militare dintr-o țară terță către o altă țară terță;
- (ii) cumpărarea, vânzarea, exportul sau transferul de produse militare aflate în posesia sa dintr-o țară terță către o altă țară terță;
- (iii) negocierea sau organizarea tranzacțiilor care presupun scoaterea ori introducerea din sau în teritoriul României de produse militare;
- (iv) cumpărarea sau vânzarea de produse militare aflate în posesia sa, în vederea scoaterii ori introducerii din sau în teritoriul României.”

5. La articolul 5, după litera e) se introduc treisprezece noi litere, literele e¹)—e¹³), cu următorul cuprins:

„e¹) *exportator* — orice persoană juridică ori fizică sau orice asociere de persoane:

- (i) pe seama căreia este făcută declarația de export și care este fie proprietarul mărfurilor care se exportă, fie o persoană investită cu drept de înstrăinare asupra mărfurilor în momentul în care este acceptată declarația;
- (ii) care, atunci când dreptul de proprietate sau de înstrăinare asupra unor mărfuri aparține unei persoane stabilite în afara Uniunii Europene în conformitate cu contractul pe care se bazează

exportul, este partea contractantă stabilită în Uniunea Europeană;

e²) *importator* — orice persoană juridică ori fizică sau orice asocieră de persoane în numele căreia produsele militare sunt puse în liberă circulație, sunt supuse unei activități de perfecționare activă, sunt transformate sub control vamal ori sunt admise temporar;

e³) *furnizor* — orice persoană fizică sau juridică cu reședința/sediul în Uniunea Europeană care are răspunderea juridică pentru transfer;

e⁴) *destinatar* — orice persoană fizică sau juridică cu reședința/sediul în Uniunea Europeană care are răspunderea juridică pentru primirea unui transfer;

e⁵) *înregistrare* — operațiunea de confirmare a îndeplinirii de către solicitant a prevederilor legale pentru desfășurarea de operațiuni de comerț exterior cu produse militare;

e⁶) *certificare* — operațiune prin care se stabilește credibilitatea unei întreprinderi destinate;

e⁷) *licență de transfer* — autorizație eliberată unui furnizor, respectiv destinatar, pentru a transfera produse militare, după caz, către un destinatar sau de la un furnizor dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene;

e⁸) *licență de export* — autorizație eliberată unui exportator pentru a furniza produse militare către o persoană juridică sau fizică dintr-o țară terță;

e⁹) *licență de import* — autorizație eliberată unui importator pentru a primi produse militare de la persoană juridică sau fizică dintr-o țară terță;

e¹⁰) *licență de intermediere* — autorizație eliberată unei persoane pentru desfășurarea unei operațiuni de intermediere cu produse militare;

e¹¹) *licență de asistență tehnică* — autorizație eliberată unei persoane pentru desfășurarea unei operațiuni de asistență tehnică pentru produse militare;

e¹²) *licență de tranzit* — autorizație eliberată unei persoane pentru desfășurarea unei operațiuni de tranzit cu produse militare;

e¹³) *licență de transbordare* — autorizație eliberată unei persoane pentru desfășurarea unei operațiuni de transbordare.”

6. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Lista cuprinzând produsele militare supuse regimului de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni se stabilește prin hotărâre a Guvernului.”

7. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Exportul, reexportul, transferul, intermedierea, asistența tehnică de produse militare care nu figurează în lista cuprinzând produsele militare supuse regimului de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni prevăzută la art. 6 se supun procedurii de licențiere, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, în condițiile în care exportatorul, furnizorul sau intermediarul este informat de către Ministerul Afacerilor Externe, prin Departamentul pentru Controlul Exporturilor — ANCEX, denumit în continuare MAE prin ANCEX, că produsele respective sunt ori pot fi destinate, în întregime sau în parte, să contribuie la:

a) dezvoltarea, producerea, întreținerea, stocarea ori utilizarea de produse militare; sau

b) dezvoltarea, producerea, întreținerea, stocarea ori utilizarea de mijloace capabile să transporte și să ducă la țintă arme de distrugere în masă.

(2) Dacă exportatorul, furnizorul sau intermediarul are cunoștință că unele produse care nu figurează în lista cuprinzând produsele militare supuse regimului de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni, aprobată prin hotărâre a Guvernului, sunt destinate, în întregime sau în parte, unuia dintre scopurile prevăzute la alin. (1), acesta este obligat să informeze MAE prin ANCEX, care decide asupra oportunității de a supune licențierii exportul, reexportul ori transferul respectiv.

(3) Operațiunile prevăzute la alin. (1) și (2) se supun regimului de control prevăzut de prezenta ordonanță de urgență prin ordin al ministrului afacerilor externe și se comunică persoanelor interesate.”

8. La articolul 8, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) obligațiilor care decurg prin aplicarea embargourilor privind comerțul cu arme instituite printr-o rezoluție a Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite, poziție comună sau acțiune comună adoptată de Consiliul Uniunii Europene, decizie a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa ori instituite de alte state membre ale Uniunii Europene sau ale NATO;”

9. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — MAE prin ANCEX este autoritatea națională în domeniul operațiunilor cu produse militare prevăzute la art. 1 alin. (1) și asigură aplicarea politicii Guvernului în acest domeniu.”

10. Titlul capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL II

Regimul de înregistrare, certificare și licențiere”

11. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Persoanele prevăzute la art. 3 pot solicita efectuarea de operațiuni de comerț exterior cu produse militare numai după primirea confirmării de înregistrare de către MAE prin ANCEX, potrivit legii.

(2) Soluționarea cererilor de înregistrare cuprinse la alin. (1) ale persoanelor prevăzute la art. 3 este condiționată de obținerea avizului Ministerului Apărării Naționale.”

12. După articolul 10 se introduce un nou articol, articolul 10¹, cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. — Persoanele prevăzute la art. 3, care au și calitatea de destinatar, pot beneficia de licențele generale de transfer de produse militare, emise de autorități din alte state membre ale Uniunii Europene, numai după certificarea lor de către MAE prin ANCEX.”

13. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Pentru fiecare operațiune prevăzută la art. 1 alin. (1) persoanele prevăzute la art. 3 sunt obligate să solicite MAE prin ANCEX eliberarea de licențe, potrivit prevederilor art. 12.”

14. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Operațiunile prevăzute la art. 1 alin. (1) se efectuează pe bază de licențe, care pot fi încadrate în una dintre următoarele categorii:

a) licență individuală — se acordă unei persoane înregistrate pentru efectuarea unei singure operațiuni cu unul ori mai multe produse militare din aceeași categorie, către sau de la un singur importator, destinatar, exportator ori furnizor;

b) licență globală — se acordă unei persoane înregistrate, pentru efectuarea de operațiuni repetitive cu unul ori mai multe produse militare, din aceeași categorie, către sau de la mai mulți importatori, destinatari, exportatori ori furnizori;

c) licență generală — se acordă persoanelor înregistrate pentru efectuarea de operațiuni repetitive cu unul ori mai multe produse militare, din aceeași categorie, către sau de la mai mulți importatori, destinatari, exportatori ori furnizori.

(2) Operațiunile prevăzute la art. 1 se efectuează pe bază de licențe de transfer, respectiv de export, import, intermediere, asistență tehnică, tranzit, transbordare produse militare, în funcție de destinatari sau furnizori, care pot fi din state membre, respectiv nemembre ale Uniunii Europene.

(3) Pentru operațiunile prevăzute la art. 1 alin. (1) MAE prin ANCEX emite, după caz, licențe individuale, globale sau generale de transfer, export, import, intermediere, asistență tehnică, tranzit ori transbordare cu produse militare.

(4) Operațiunile de transfer, export, reexport, import, intermediere cu produse militare supuse unui regim de raportare internațională se efectuează numai pe baza unei licențe individuale.

(5) Licențele generale se emit prin ordin al ministrului afacerilor externe și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(6) Licențele generale pot fi utilizate numai de persoanele înregistrate și, după caz, certificate de MAE prin ANCEX și cu respectarea clauzelor și condițiilor cuprinse în licențe.”

15. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Persoanele prevăzute la art. 3 au obligația să solicite în nume propriu MAE prin ANCEX înregistrarea sau, după caz, certificarea, precum și licență de export, import, transfer, intermediere, asistență tehnică, tranzit ori de transbordare de produse militare.

(2) Condițiile care trebuie îndeplinite în vederea înregistrării, certificării sau emiterii licențelor se stabilesc prin norme metodologice de aplicare.

(3) Persoanele prevăzute la art. 3 au obligația să declare la MAE prin ANCEX destinatarul sau utilizatorul final al produselor militare, precum și destinația și utilizarea finală ale acestora.

(4) Cererile de înregistrare și cererile de certificare se soluționează în termen de maximum 90 de zile de la data depunerii documentației.

(5) Cererile de licență de export, import, transfer, intermediere și de asistență tehnică se soluționează în termen de maximum 90 de zile de la data depunerii documentației.

(6) Cererile de licență de tranzit și de transbordare se soluționează în termen de maximum 30 de zile de la data depunerii documentației.

(7) Cererile de înregistrare, certificare sau de licență, împreună cu datele și informațiile cu privire la oricare dintre elementele referitoare la operațiunile cu produse militare, vor fi făcute de către conducătorii persoanelor juridice ori de către persoanele fizice interesate, după caz.

(8) Răspunderea pentru corectitudinea datelor și a informațiilor prezentate în sprijinul cererilor de înregistrare, certificare sau de licență revine solicitanților menționați la alin. (7).”

16. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Persoanele înregistrate, certificate, după caz, precum și titularii licențelor au obligația să declare MAE prin ANCEX orice modificări sau diferențe constatate față de datele înscrise în documentele de înregistrare, de certificare ori în licențe, precum și la predarea sau preluarea produselor militare respective. În cazul în care asemenea modificări sau diferențe schimbă condițiile în temeiul cărora a fost emis documentul de înregistrare, de certificare ori licența, acesta/aceasta este anulat/ă, iar declararea acestor modificări sau diferențe poate fi considerată ca o nouă cerere de înregistrare, de certificare sau de licență, după caz.”

17. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Valabilitatea înregistrării este de maximum 3 ani de la data emiterii.

(2) Valabilitatea certificării este de maximum 5 ani de la data emiterii.

(3) Valabilitatea licențelor individuale este de maximum un an de la data emiterii. Valabilitatea acestor licențe poate fi prelungită pentru maximum un an.

(4) Valabilitatea licențelor globale este de maximum 3 ani de la data emiterii. Valabilitatea acestor licențe poate fi prelungită pentru maximum 2 ani.

(5) Valabilitatea licențelor generale de transfer este de maximum 5 ani de la data emiterii. Valabilitatea acestor licențe poate fi prelungită, după caz, pentru maximum 5 ani.

(6) Valabilitatea licențelor generale de export sau de import este de maximum 3 ani de la data emiterii. Valabilitatea acestor licențe poate fi prelungită, după caz, pentru maximum 2 ani.

(7) Valabilitatea licențelor individuale de tranzit sau de transbordare este de maximum 90 de zile de la data emiterii.

(8) Documentul de confirmare a înregistrării, a certificării, precum și licențele pot fi utilizate numai de titularii acestora, în scopurile pentru care au fost eliberate, cu respectarea limitelor și a condițiilor prevăzute în acestea, și nu pot fi cesionate direct sau indirect.”

18. La articolul 16, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Persoanele prevăzute la art. 3 au obligația de a declara și de a prezenta produsele militare, pentru vămuire, numai la unitățile vamale stabilite în documentele eliberate de MAE prin ANCEX.”

19. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) În cazul exporturilor sau transferurilor de scoatere din teritoriul României de produse militare, solicitantul de licență este obligat să prezinte un document asiguratoriu din partea utilizatorului final — certificatul internațional de import, certificatul utilizatorului final, emis sau certificat de autoritatea competentă din țara importatorului, respectiv a destinatarului, sau declarația destinatarului final, după caz — prin care acesta se angajează să respecte destinația și utilizarea finale, declarate, și, după caz, să nu reexporte, respectiv să nu retransfere produsele importate ori transferate decât cu aprobarea prealabilă, scrisă, a MAE prin ANCEX. Documentul asiguratoriu din partea utilizatorului final, în original, se anexează, în mod obligatoriu, la cererea de licență de export sau transfer.

(2) Solicitantul de licență de export, transfer sau intermediere are obligația să notifice MAE prin ANCEX datele de identificare ale tuturor persoanelor de care are cunoștință că sunt implicate în operațiunea de export, transfer ori de intermediere respectivă.

(3) În cazul exporturilor, transferurilor sau intermediierilor de produse militare care se efectuează prin parteneri externi înregistrați în state care asigură anonimul acționariatului, operațiunea de export, transfer ori intermediere se poate efectua numai dacă partenerul extern este reprezentat în România de o persoană înregistrată la MAE prin ANCEX.

(4) După ce a avut loc livrarea produselor militare, dar nu mai târziu de 4 luni de la acest moment, posesorul de licență de export, transfer sau intermediere trebuie să obțină de la partenerul extern certificatul de control al livrării ori alt document echivalent, emis sau certificat de autoritatea competentă din țara importatoare ori destinatară, atestând că produsele militare au ajuns la destinație.

(5) Certificatul de control al livrării sau documentul echivalent se prezintă MAE prin ANCEX, în original, în termenul prevăzut la alin. (2).”

20. La articolul 18, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) În cazul importurilor sau transferurilor de introducere pe teritoriul României de produse militare, solicitantul de licență, la cererea partenerului extern, este obligat să solicite MAE prin ANCEX eliberarea unui certificat internațional de import ori certificarea unui document echivalent.”

21. La articolul 18, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (1)¹—(1)³, cu următorul cuprins:

„(1)¹ Solicitantul de licență de import sau de transfer are obligația de a informa MAE prin ANCEX despre declarațiile de asigurare ale utilizatorului final, respectiv de utilizare finală pe care le-a transmis anterior partenerului extern.

(1)² Solicitantul de licență de import sau de transfer are obligația să notifice MAE prin ANCEX datele de identificare ale tuturor persoanelor de care are cunoștință că sunt implicate în operațiunea de import ori de transfer respectivă.

(1)³ În cazul importurilor sau transferurilor de produse militare care se efectuează prin parteneri externi înregistrați în state care asigură anonimul acționariatului, operațiunea de import ori de transfer se poate efectua numai dacă partenerul extern este

reprezentat în România de o persoană înregistrată la MAE prin ANCEX.”

22. La articolul 18, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) După efectuarea importului sau a transferului, dar nu mai târziu de două luni de la acest moment, posesorul de licență, la cererea partenerului extern, este obligat să solicite MAE prin ANCEX eliberarea certificatului de control al livrării ori a unui document echivalent.”

23. După articolul 18 se introduc trei noi articole, articolele 18¹—18³, cu următorul cuprins:

„Art. 18¹. — (1) În cazul intermedierei definite la art. 5 lit. e) pct. (i) și (ii), solicitantul de licență trebuie să prezinte documentul asiguratoriu din partea utilizatorului final, emis sau certificat de autoritatea competentă din țara importatorului, respectiv a destinatarului, prin care acesta se angajează să respecte destinația și utilizarea finale, declarate, și să nu reexporte ori să retransfere produsele militare decât cu aprobarea prealabilă, scrisă, a autorităților din țara exportatorului sau a furnizorului, după caz.

(2) Documentul asiguratoriu din partea utilizatorului final, în original, se anexează, în mod obligatoriu, la cererea de licență de intermediere.

(3) După examinarea și acceptarea de către MAE prin ANCEX, documentul asiguratoriu din partea utilizatorului final se returnează solicitantului de licență pentru a fi transmis către autoritățile de licențiere din țara exportatorului sau a furnizorului, după caz.

Art. 18². — (1) După efectuarea exportului sau transferului, după caz, aferent intermedierei prevăzute la art. 18¹ alin. (1), dar nu mai târziu de 4 luni de la acest moment, intermediarul trebuie să obțină de la partenerul extern certificatul de control al livrării ori un document echivalent, emis sau certificat de autoritatea competentă din țara importatoare ori destinatară, după caz, atestând că produsele militare au ajuns la destinație.

(2) Certificatul de control al livrării sau documentul echivalent se prezintă MAE prin ANCEX, în original, în termenul prevăzut la alin. (1).

(3) După examinarea și acceptarea de către MAE prin ANCEX, certificatul de control al livrării sau documentul echivalent se returnează intermediarului pentru a fi transmis autorităților de licențiere din țara exportatorului ori a furnizorului, după caz.

Art. 18³. — (1) În cazul intermedierei definite la art. 5 lit. e) pct. (iii) și (iv), solicitantul de licență trebuie să informeze în scris MAE prin ANCEX asupra tuturor activităților care sunt avute în vedere și a persoanelor române sau străine cu care urmează să:

- (i) negocieze ori să organizeze tranzacții care presupun scoaterea din sau introducerea pe teritoriul României de produse militare;
- (ii) cumpere, vândă, exporte ori să transfere, după caz, produse militare aflate în posesia sa, în vederea scoaterii din sau introducerii pe teritoriul României.

(2) În susținerea cererii de licență, intermediarul va prezenta MAE prin ANCEX toate documentele care atestă relațiile sale comerciale cu exportatorul, importatorul, furnizorul, destinatarul sau cu alți intermediari.

(3) După emiterea licenței și până la finalizarea operațiunilor de export, import sau de transfer cu produse militare, intermediarul este obligat să informeze în scris MAE prin ANCEX, în termen de maximum 5 zile, despre operațiunile prevăzute la alin. (1) pe care le-a desfășurat.”

24. Articolele 19 și 20 se abrogă.

25. După articolul 20 se introduce un nou articol, articolul 20¹, cu următorul cuprins:

„Art. 20¹. — (1) Persoanele prevăzute la art. 3, care desfășoară operațiuni de comerț exterior cu produse militare, au obligația să furnizeze datele deținute, prin raportări periodice,

cu privire la activitatea desfășurată, în conformitate cu solicitările MAE prin ANCEX.

(2) Modalitatea de raportare periodică, termenele de raportare, precum și formatul raportării se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe.

(3) MAE prin ANCEX solicită persoanelor juridice sau fizice, în procesul de examinare a cererilor de înregistrare, certificare ori licențiere, să raporteze modul în care s-au derulat operațiunile de comerț exterior anterioare, în situația în care:

a) operațiunea de comerț exterior nu a făcut obiectul unei raportări periodice prevăzute la alin. (2);

b) operațiunea de comerț exterior a făcut obiectul unei raportări periodice prevăzute la alin. (2), dar în procesul de examinare sau evaluare sunt necesare detalii suplimentare privind destinatarul final, utilizatorul final, destinația și utilizarea finală a produselor militare.”

26. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) În aplicarea regimului de control prevăzut în prezenta ordonanță de urgență, MAE prin ANCEX coordonează activitatea sistemului național de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare.

(2) Pentru îndeplinirea obiectului său de activitate, MAE prin ANCEX are următoarele atribuții principale:

a) inițiază proiecte de acte normative, elaborează reglementări proprii și comune cu alte autorități abilitate în domeniu, potrivit legii, și colaborează cu acestea pentru aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;

b) înregistrează și, după caz, certifică persoanele prevăzute la art. 3 să efectueze operațiuni de comerț exterior cu produse militare, prevăzute la art. 1 alin. (1);

c) verifică, scriptic sau factic, atunci când este necesar, aspectele relevante privind încheierea, derularea ori finalizarea operațiunilor prevăzute la art. 1, având ca obiect produse militare, precum și respectarea destinației și utilizării finale ale acestora;

d) verifică conformitatea și exactitatea declarațiilor persoanelor care desfășoară operațiunile prevăzute la art. 1;

e) evaluează și acceptă, după caz, certificatul internațional de import sau documentele echivalente emise ori certificate de autoritățile competente din țările partenerilor importatori sau destinatari, în vederea eliberării licențelor de export, de transfer ori a licențelor de intermediere cu produse militare;

f) evaluează și acceptă, după caz, certificatul de control al livrării sau documentele echivalente emise ori certificate de autoritățile competente din țările partenerilor importatori sau destinatari;

g) eliberează certificatul internațional de import sau alt document echivalent, precum și certificatul de control al livrării pentru importurile ori transferurile de produse militare;

h) examinează și aprobă, cu avizul conform al Consiliului interministerial, cererile de licență privind exportul, importul, transferul, intermedierea și asistența tehnică de produse militare, precum și cererile de reexport referitoare la produse militare;

i) eliberează licențele de export, import, transfer, intermediere și asistență tehnică cu produse militare;

j) examinează și aprobă cererile de licență de tranzit și de transbordare de produse militare pe teritoriul României;

k) eliberează licențe de tranzit și de transbordare de produse militare pe teritoriul României;

l) dispune, în cazul încălcării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, oprirea sau interzicerea derulării operațiunilor de export, import, transfer, intermediere, asistență tehnică, tranzit ori de transbordare de produse militare, precum și sancționarea persoanelor prevăzute la art. 3 care se fac vinovate de aceste încălcări;

m) informează Guvernul periodic sau la cererea acestuia asupra operațiunilor cu produse militare care sunt reglementate de prezenta ordonanță de urgență;

n) redactează și publică rapoarte periodice privind controlul exporturilor de produse militare, în condițiile legii;

o) organizează, cu sprijinul ministerelor și instituțiilor implicate, programe de informare a operatorilor economici în legătură cu principiile, obiectivele, normele și procedurile privind regimul de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare;

p) acordă, la cerere, gratuit, consultanță de specialitate operatorilor economici și altor persoane interesate în efectuarea operațiunilor de export, import, transfer, intermediere, asistență tehnică, tranzit sau de transbordare de produse militare, supuse regimului de control reglementat prin prezenta ordonanță de urgență;

q) verifică modul de îndeplinire a obligațiilor și angajamentelor asumate de România prin tratatele, acordurile și aranjamentele internaționale în domeniul controlului exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare;

r) reprezintă România în cadrul activităților desfășurate de organizațiile și organisme internaționale cu responsabilități în domeniul controlului exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare;

s) cooperează cu autoritățile similare din alte state, în scopul: — informării reciproce și consultării în cazul cererilor de înregistrare, certificare sau de licență de produse militare, dacă există indicii temeinice privind posibilitatea utilizării acestora în alte scopuri decât cele declarate;

— actualizării și aplicării uniforme a reglementărilor în materie, inclusiv a listei de produse militare;

— sesizării încălcărilor regimului de control, în vederea sancționării acestora de către organele competente din fiecare țară;

ș) inițiază, împreună cu instituțiile competente, actualizarea listei de produse militare supuse regimului de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni, în conformitate cu obligațiile și angajamentele internaționale asumate de România;

t) inițiază, în colaborare cu alte autorități și instituții publice române, acțiuni de promovare a intereselor României în relațiile cu organizațiile și organisme internaționale de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare;

ț) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege în domeniul regimului de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare.”

27. La articolul 22, alineatele (1)—(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) MAE prin ANCEX își exercită atribuțiile de control prin echipe de control, formate din specialiști proprii și din alți experți, în calitate de colaboratori externi.

(2) Cheltuielile de expertiză tehnică a produselor efectuată în laboratoare, institute de cercetare sau în alte instituții specializate în domeniu în vederea clasificării ori nu ca produs militar supus regimului de control prevăzut de prezenta ordonanță de urgență se suportă de către persoana în beneficiul căreia se desfășoară activitatea de clasificare.

(3) MAE prin ANCEX, în vederea îndeplinirii atribuțiilor și competențelor sale legale, are acces, în condițiile legii, la documentele, datele și informațiile necesare, oricare ar fi deținătorii acestora.

(4) Persoanele prevăzute la art. 3 sunt obligate să transmită, la cererea motivată a MAE prin ANCEX, documentele, datele și informațiile solicitate, la termenele stabilite, și să asigure, în condițiile legii, accesul neîngrădit al echipei de control în sediile lor și în orice spații care le aparțin, în vederea verificării aspectelor relevante privind încheierea, derularea sau finalizarea operațiunilor prevăzute la art. 1, precum și a celor privind destinația și utilizarea finală ale produselor militare.”

28. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) În cadrul sistemului național de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare se constituie Consiliul interministerial, alcătuit din reprezentanți, cel puțin la nivel de director, ai Ministerului Afacerilor Externe,

Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, Ministerului Administrației și Internelor, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe și ai Autorității Naționale a Vămirilor.

(2) Președinția Consiliului interministerial este asigurată de directorul general al MAE prin ANCEX.

(3) Activitatea de secretariat pentru Consiliul interministerial este asigurată de MAE prin ANCEX.

(4) Consiliul interministerial avizează conform cererile de licență pentru:

a) exportul, importul și transferul de produse militare;

b) intermedierea de produse militare;

c) asistența tehnică.

(5) Organizarea și funcționarea Consiliului interministerial se stabilesc prin ordin comun al instituțiilor reprezentate în acest consiliu.”

29. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — Cererile de înregistrare, certificare și de licență se aprobă sau se resping prin decizie a directorului general al MAE prin ANCEX.”

30. Articolele 26 și 27 se abrogă.

31. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Rezolvarea cererilor de înregistrare, certificare și de licență este condiționată și de prezentarea, după caz, a altor avize sau acte de autorizare, eliberate, potrivit legii, de autoritățile publice abilitate.”

32. Articolul 28¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28¹. — (1) MAE prin ANCEX refuză eliberarea unei licențe pentru operațiuni cu produse militare prevăzute la art. 1 alin. (1), cu avizul conform al Consiliului interministerial, dacă eliberarea acesteia ar fi în contradicție cu obligațiile și angajamentele internaționale ale României de aplicare a embargourilor privind comerțul cu arme impuse de Organizația Națiunilor Unite, Uniunea Europeană sau de Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa.

(2) MAE prin ANCEX poate refuza eliberarea unei licențe pentru operațiuni cu produse militare prevăzute la art. 1 alin. (1), cu avizul conform al Consiliului interministerial, dacă statul destinatarului final sau destinatarul final este supus unui embargo unilateral privind comerțul cu arme ori unor măsuri restrictive, după caz, instituite de România ori alte state membre ale Uniunii Europene sau ale NATO.”

33. La articolul 29, alineatele (1), (2), (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) În aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, MAE prin ANCEX este beneficiar autorizat și valorificator de informații specifice, inclusiv pentru cele deținute de organele de stat abilitate, potrivit legii, să desfășoare activități informative.

(2) MAE prin ANCEX are acces, în condițiile legii, la toate informațiile care privesc operațiuni cu produse militare prevăzute la art. 1 alin. (1), precum și la informațiile necesare evaluării oricăror forme de activități cu asemenea produse.

(3) Instituțiile și autoritățile publice care în exercitarea competențelor legale obțin date și informații referitoare la încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență au obligația, în condițiile legii, să le comunice de îndată către MAE prin ANCEX.

.....
(5) Autoritatea Națională a Vămirilor va pune la dispoziția MAE prin ANCEX, la solicitarea acesteia, toate datele necesare referitoare la exportul, importul și alte operațiuni cu produse militare prevăzute la art. 1 alin. (1).”

34. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — Nerespectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență atrage, după caz, răspunderea disciplinară, contravențională, penală sau civilă, în condițiile legii.”

35. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — Nerespectarea destinației sau a utilizării finale a produselor militare, înscrise în documente în baza declarației prevăzute la art. 13 alin. (3), constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 30.000 lei.”

36. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — Încălcarea prevederilor art. 7 alin. (2), art. 14, art. 17 alin. (4) și (5), art. 18² alin. (1) și (2), art. 18³ și art. 22 alin. (4), (5) și (6) constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 30.000 lei.”

37. După articolul 33 se introduce un nou articol, articolul 33¹, cu următorul cuprins:

„Art. 33¹. — (1) Încălcarea prevederilor art. 201 alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.

(2) În cazul repetării faptei prevăzute la alin. (1) de cel puțin o dată în intervalul unui an de la săvârșirea primei contravenții, sancțiunea este amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei.”

38. La articolul 34, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 32, 33 și 33¹ se fac de persoanele împuternicite ca agenți constatatori prin mandat emis de directorul general al MAE prin ANCEX.”

39. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — Aplicarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență se prescrie în termen de 5 ani de la data săvârșirii faptei.”

40. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — Contravențiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în măsura în care acestea nu contravin prezentei ordonanțe de urgență.”

41. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — Dacă încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență este de natură să producă consecințe grave regimului de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare și îndeplinirii obligațiilor și angajamentelor internaționale asumate de România în acest domeniu, MAE prin ANCEX suspendă sau retrage documentele de înregistrare ori certificare, precum și licențele pe care le-a eliberat, în condițiile legii.”

42. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — MAE prin ANCEX face parte, ca membru de drept, din structurile decizionale ale tuturor organismelor create

la nivel național, care desfășoară activități ce au legătură cu regimul de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare.”

43. Articolul 40 se abrogă.**44. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 41. — Formularele-tip de înregistrare, certificare, licență și alte documente prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

45. Articolul 42 se abrogă.

46. În tot cuprinsul ordonanței de urgență, termenul „agenție” se înlocuiește cu termenul „MAE prin ANCEX”.

Art. II. — (1) Ministerul Afacerilor Externe prin Departamentul pentru Controlul Exporturilor — ANCEX elaborează norme metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 595/2004, cu modificările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Normele metodologice prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor externe și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția art. I pct. 35—37, care intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

Art. IV. — Autorizațiile, licențele și permisele emise până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență își mențin valabilitatea până la expirarea termenului înscris pe acestea.

Art. V. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 519 din 26 octombrie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 595/2004, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se republică în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

★

Prezenta ordonanță de urgență transpune Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 146/1 din 10 iunie 2009.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor externe,

Titus Corlățean

p. Ministrul apărării naționale,

Sebastian Huluban,

secretar de stat

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Daniel Chițoiu

Ministrul administrației și internelor,

Mircea Dușa

Ministrul delegat pentru administrație,

Radu Stroe

Ministrul afacerilor europene,

Leonard Orban

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 656/2002*)

pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege instituie măsuri de prevenire și combatere a spălării banilor, precum și unele măsuri privind prevenirea și combaterea finanțării actelor de terorism.

Art. 2. — În sensul prezentei legi:

a) prin *spălarea banilor* se înțelege infracțiunea prevăzută la art. 29;

b) prin *finanțarea actelor de terorism* se înțelege infracțiunea prevăzută la art. 36 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului;

c) prin *bunuri* se înțelege bunurile corporale sau necorporale, mobile ori imobile, precum și actele juridice sau documentele care atestă un titlu ori un drept cu privire la acestea;

d) prin *tranzacție suspectă* se înțelege operațiunea care aparent nu are un scop economic sau legal ori care, prin natura ei și/sau caracterul neobișnuit în raport cu activitățile clientului uneia dintre persoanele prevăzute la art. 10, trezește suspiciunea de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism;

e) prin *transferuri externe în și din conturi* se înțelege transferurile transfrontaliere, astfel cum sunt acestea definite potrivit reglementărilor naționale în materie, precum și operațiunile de plăți și încasări efectuate între rezidenți și nerezidenți pe teritoriul României;

f) prin *instituție de credit* se înțelege entitatea definită la art. 7 alin. (1) pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului,

aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

g) prin *instituție financiară* se înțelege orice entitate, cu sau fără personalitate juridică, alta decât instituția de credit, care desfășoară una ori mai multe dintre activitățile prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. b)—l), n) și n¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv furnizorii de servicii poștale care prestează servicii de plată și entitățile specializate care desfășoară activități de schimb valutar. Intră în această categorie și:

1. asigurătorii, reasigurătorii și brokerii de asigurare și/sau reasigurare, autorizați potrivit prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și sucursalele aflate pe teritoriul României ale asigurătorilor, reasigurătorilor și intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări autorizați în alte state membre;

2. societățile de servicii de investiții financiare, consultanții de investiții, societățile de administrare a investițiilor, societățile de investiții, operatorii de piață, operatorii de sistem, așa cum sunt definiți potrivit prevederilor Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, și reglementărilor emise în aplicarea acestora;

h) prin *relație de afaceri* se înțelege relația profesională sau comercială legată de activitățile profesionale ale persoanelor prevăzute la art. 10 și despre care, la momentul inițierii, se consideră a fi de o anumită durată;

i) prin *operațiuni ce par a avea o legătură între ele* se înțelege operațiunile aferente unei singure tranzacții decurgând dintr-un

*) Republicată în temeiul art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 30 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 238/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 7 decembrie 2011, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 656/2002 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 12 decembrie 2002 și, ulterior, a mai fost modificată și completată prin:

— Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 29 ianuarie 2003;

— Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 2 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2004 nr. 519/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 4 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.121 din 29 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2005 nr. 512/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.128 din 30 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea nr. 230/2005 privind modificarea și completarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 15 iulie 2005;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 135/2005 pentru modificarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 din 7 octombrie 2005 (aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 36/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 3 martie 2006);

— Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.151 din 19 decembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2006 nr. 380/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.150 din 19 decembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea nr. 405/2006 privind modificarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 947 din 23 noiembrie 2006;

— Legea nr. 306/2007 privind modificarea anexei la Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 19 noiembrie 2007;

— Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009 și rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 26 aprilie 2010;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului și a altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 1 aprilie 2010 (aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 231/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 10 decembrie 2010).

singur contract comercial sau înțelegere de orice natură între aceleași părți și a căror valoare este fragmentată în tranșe mai mici de 15.000 euro ori echivalentul în lei, atunci când acestea sunt efectuate în cursul aceleiași zile bancare, în scopul evitării cerințelor legale;

j) prin *bancă fictivă* se înțelege o instituție de credit ori o instituție care desfășoară activitate echivalentă, înregistrată într-o jurisdicție în care aceasta nu are o prezență fizică, respectiv conducerea și administrarea activității și evidențele instituției nu sunt situate în acea jurisdicție, și care nu este afiliată la un grup financiar reglementat;

k) prin *furnizori de servicii pentru societățile comerciale și alte entități sau construcții juridice* se înțelege orice persoană fizică sau juridică care prestează cu titlu profesional oricare dintre următoarele servicii pentru terți:

1. constituie societăți comerciale sau alte persoane juridice;

2. exercită funcția de director ori administrator al unei societăți sau are calitatea de asociat al unei societăți în comandită ori o calitate similară în cadrul altor persoane juridice sau intermediază ca o altă persoană să exercite aceste funcții ori calități;

3. furnizează un sediu social, un domiciliu ales sau orice alt serviciu legat de o societate comercială, o societate în comandită sau orice altă persoană juridică ori construcție juridică similară;

4. are calitatea de fiduciar în derularea unor activități fiduciare exprese sau a altor operațiuni juridice similare ori intermediază ca o altă persoană să exercite această calitate;

5. acționează sau intermediază ca o altă persoană să acționeze ca acționar pentru o persoană, alta decât o societate ale cărei acțiuni sunt tranzacționate pe o piață reglementată care este supusă unor cerințe de publicitate în conformitate cu legislația comunitară sau cu standarde fixate la nivel internațional;

l) prin *grup* se înțelege un grup de entități, așa cum este definit la art. 2 alin. (1) pct. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2006 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare și/sau de reasigurare, a societăților de servicii de investiții financiare și a societăților de administrare a investițiilor dintr-un conglomerat financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007.

Art. 3. — (1) În sensul prezentei legi, *persoane expuse politic* sunt persoanele fizice care exercită sau au exercitat funcții publice importante, membrii familiilor acestora, precum și persoanele cunoscute public ca asociați apropiați ai persoanelor fizice care exercită funcții publice importante.

(2) Persoanele fizice care exercită, în sensul prezentei legi, funcții publice importante sunt:

a) șefii de stat, șefii de guverne, membrii parlamentelor, comisarii europeni, membrii guvernelor, consilierii prezidențiali, consilierii de stat, secretarii de stat;

b) membrii curților constituționale, membrii curților supreme sau ai altor înalte instanțe judecătorești ale căror hotărâri nu pot fi atacate decât prin intermediul unor căi extraordinare de atac;

c) membrii curților de conturi sau asimilate acestora, membrii consiliilor de administrație ale băncilor centrale;

d) ambasadorii, însărcinații cu afaceri, ofițerii de rang înalt din cadrul forțelor armate;

e) conducătorii instituțiilor și autorităților publice;

f) membrii consiliilor de administrație și ai consiliilor de supraveghere și persoanele care dețin funcții de conducere ale regiilor autonome, ale societăților comerciale cu capital majoritar de stat și ale companiilor naționale.

(3) Niciuna dintre categoriile prevăzute la alin. (2) lit. a)—f) nu include persoane care ocupă funcții intermediare sau inferioare.

Categoriile prevăzute la alin. (2) lit. a)—e) cuprind, după caz, funcțiile exercitate la nivel comunitar sau internațional.

(4) Membrii familiilor persoanelor care exercită funcții publice importante sunt, în sensul prezentei legi:

a) soțul/soția;

b) copiii și soții/soțiile acestora;

c) părinții.

(5) Persoanele cunoscute public ca asociați apropiați ai persoanelor fizice care exercită funcții publice importante sunt:

a) orice persoană fizică ce se dovedește a fi beneficiarul real al unei persoane juridice sau al unei entități juridice împreună cu oricare dintre persoanele prevăzute la alin. (2) sau având orice altă relație privilegiată de afaceri cu o astfel de persoană;

b) orice persoană fizică ce este singurul beneficiar real al unei persoane juridice sau al unei entități juridice cunoscute ca fiind înființată în beneficiul uneia dintre persoanele prevăzute la alin. (2).

(6) Fără a aduce atingere aplicării, pe baza unei evaluări a riscului, a măsurilor suplimentare de cunoaștere a clientelei, după împlinirea unui termen de un an de la data la care persoana a încetat să mai ocupe o funcție publică importantă în sensul alin. (2), instituțiile și persoanele prevăzute la art. 10 nu mai consideră persoana respectivă ca fiind expusă politic.

Art. 4. — (1) În sensul prezentei legi, prin *beneficiar real* se înțelege orice persoană fizică ce deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o tranzacție ori o operațiune.

(2) Noțiunea de „beneficiar real” va include cel puțin:

a) în cazul societăților comerciale:

1. persoana sau persoanele fizice care dețin ori controlează în cele din urmă o persoană juridică prin deținerea, în mod direct sau indirect, a pachetului integral de acțiuni ori a unui număr de acțiuni sau de drepturi de vot suficient de mare pentru a-i asigura controlul, inclusiv acțiuni la purtător, persoana juridică deținută sau controlată nefiind o societate comercială ale cărei acțiuni sunt tranzacționate pe o piață reglementată și care este supusă unor cerințe de publicitate în acord cu cele reglementate de legislația comunitară ori cu standarde fixate la nivel internațional. Acest criteriu este considerat a fi îndeplinit în cazul deținerii a cel puțin 25% din acțiuni plus o acțiune;

2. persoana sau persoanele fizice care exercită în alt mod controlul asupra organelor de administrare sau de conducere ale unei persoane juridice;

b) în cazul persoanelor juridice, altele decât cele prevăzute la lit. a), sau al altor entități ori construcții juridice care administrează și distribuie fonduri:

1. persoana fizică care este beneficiară a cel puțin 25% din bunurile unei persoane juridice sau ale unei entități ori construcții juridice, în cazul în care viitorii beneficiari au fost deja identificați;

2. grupul de persoane în al căror interes principal se constituie ori funcționează o persoană juridică sau o entitate ori construcție juridică, în cazul în care persoanele fizice care beneficiază de persoana juridică sau de entitatea juridică nu au fost încă identificate;

3. persoana sau persoanele fizice care exercită controlul asupra a cel puțin 25% din bunurile unei persoane juridice sau ale unei entități ori construcții juridice.

CAPITOLUL II

Proceduri de identificare a clienților și de prelucrare a informațiilor referitoare la spălarea banilor

Art. 5. — (1) De îndată ce o persoană fizică, în cadrul activității desfășurate pentru o persoană juridică prevăzută la art. 10, sau una dintre persoanele fizice prevăzute la art. 10 are suspiciuni că o operațiune ce urmează să fie efectuată are ca scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism,

informează persoana desemnată conform art. 20 alin. (1), care sesizează imediat Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, denumit în continuare *Oficiul*. Persoana desemnată analizează informațiile primite și sesizează Oficiul cu privire la suspiciunile motivate rezonabil. Acesta confirmă primirea sesizării. Pentru persoanele fizice și juridice prevăzute la art. 10 lit. k), sesizarea se transmite de către persoana care are suspiciuni că operațiunea ce urmează să fie efectuată are ca scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism.

(2) Banca Națională a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sau Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private va informa de îndată Oficiul cu privire la autorizarea ori refuzul autorizării operațiunilor prevăzute la art. 28 din Legea nr. 535/2004, comunicând și motivul pentru care s-a dispus soluția respectivă.

(3) Dacă Oficiul consideră necesar, poate dispune, motivat, suspendarea efectuării operațiunii pe o perioadă de 48 de ore. În cazul în care cele 48 de ore se împlinesc într-o zi nelucrătoare, termenul se prorogă până la prima zi lucrătoare. Suma pentru care s-a dispus suspendarea operațiunii rămâne blocată în contul titularului până la expirarea perioadei pentru care s-a dispus suspendarea sau, după caz, până la dispunerea altei măsuri de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în condițiile legii.

(4) Dacă Oficiul consideră că perioada prevăzută de alin. (3) nu este suficientă, poate solicita, motivat, înainte de expirarea acestui termen, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prelungirea suspendării efectuării operațiunii cu cel mult 72 de ore. În cazul în care cele 72 de ore se împlinesc într-o zi nelucrătoare, termenul se prorogă până la prima zi lucrătoare. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție poate autoriza o singură dată prelungirea solicitată sau, după caz, poate dispune încetarea suspendării operațiunii. Decizia Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se comunică de îndată Oficiului.

(5) Oficiul trebuie să comunice persoanelor prevăzute la art. 10, în termen de 24 de ore, decizia de suspendare a efectuării operațiunii ori, după caz, măsura prelungirii acesteia, dispusă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(6) Dacă Oficiul nu a făcut comunicarea în termenul prevăzut la alin. (5), persoanele la care se referă art. 10 vor putea efectua operațiunea.

(7) Persoanele prevăzute la art. 10 ori persoanele desemnate potrivit dispozițiilor art. 20 alin. (1) vor raporta Oficiului, în cel mult 10 zile lucrătoare, efectuarea operațiunilor cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro, indiferent dacă tranzacția se realizează prin una sau mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele.

(8) Prevederile alin. (7) se aplică și transferurilor externe în și din conturi pentru sume a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro.

(9) Persoanele prevăzute la art. 10 lit. e) și f) nu au obligația de a raporta către Oficiu informațiile pe care le primesc sau pe care le obțin de la unul dintre clienții lor în cursul determinării situației juridice a acestuia ori al apărării sau reprezentării acestuia în cadrul unor proceduri judiciare ori în legătură cu acestea, inclusiv al acordării de consultanță cu privire la declanșarea unor proceduri judiciare, potrivit legii, indiferent dacă aceste informații au fost primite sau obținute înainte, în timpul ori după încheierea procedurilor.

(10) Forma și conținutul raportului pentru operațiunile prevăzute la alin. (1), (7) și (8) vor fi stabilite prin decizie a plenului Oficiului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Raportările prevăzute la alin. (7) și (8)

se transmit Oficiului, în maximum 10 zile lucrătoare, în baza unei metodologii de lucru elaborate de Oficiu.

(11) În cazul persoanelor prevăzute la art. 10 lit. e) și f), raportările se fac către persoanele desemnate de către structurile de conducere ale profesiilor liberale, care au obligația de a le transmite Oficiului în cel mult 3 zile de la primire. Informațiile se transmit Oficiului nealterate.

(12) Autoritatea Națională a Vămirilor comunică lunar Oficiului toate informațiile pe care le deține, potrivit legii, în legătură cu declarațiile persoanelor fizice privind numerarul în valută și/sau în monedă națională, care este egal sau depășește limita stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1.889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau la ieșirea din Uniune, deținute de acestea la intrarea sau ieșirea din Uniune. Autoritatea Națională a Vămirilor va comunica Oficiului de îndată, dar nu mai târziu de 24 de ore, toate informațiile legate de suspiciunile de spălare de bani sau finanțare a terorismului ce sunt identificate în cursul activității specifice.

(13) Sunt exceptate de la obligațiile de raportare prevăzute la alin. (7) următoarele operațiuni derulate în nume și pe cont propriu: între instituții de credit, între instituții de credit și Banca Națională a României, între instituții de credit și Trezoreria Statului, între Banca Națională a României și Trezoreria Statului. Prin hotărâre a Guvernului se pot stabili, la propunerea plenului Oficiului, și alte excepții de la cerințele de raportare prevăzute la alin. (7), pe durată determinată.

Art. 6. — (1) Persoanele prevăzute la art. 10, care au cunoștință că o operațiune ce urmează să fie efectuată are ca scop spălarea banilor, pot să efectueze operațiunea fără informarea prealabilă a Oficiului, dacă tranzacția se impune a fi efectuată imediat sau dacă neefectuarea ei ar zădărnici eforturile de urmărire a beneficiarilor tranzacției suspecte. Aceste persoane sunt obligate însă să informeze Oficiul de îndată, dar nu mai târziu de 24 de ore, despre tranzacția efectuată, precizând și motivul pentru care nu au făcut informarea, potrivit art. 5.

(2) Persoanele prevăzute la art. 10, care constată că o operațiune sau mai multe operațiuni care au fost efectuate în contul unui client prezintă indicii de anomalie pentru activitatea acestui client ori pentru tipul operațiunii în cauză, vor sesiza de îndată Oficiul, dacă există suspiciuni că abaterile de la normalitate au ca scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism.

(3) Persoanele prevăzute la art. 10 sesizează de îndată Oficiul, atunci când constată că față de o operațiune sau mai multe operațiuni care au fost efectuate în contul unui client există suspiciuni că fondurile au ca scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism.

Art. 7. — (1) Oficiul poate cere persoanelor menționate la art. 10, precum și instituțiilor competente datele și informațiile necesare îndeplinirii atribuțiilor stabilite de lege. Informațiile în legătură cu sesizările primite potrivit art. 5 și 6 sunt prelucrate și utilizate în cadrul Oficiului în regim de confidențialitate.

(2) Persoanele prevăzute la art. 10 vor transmite Oficiului datele și informațiile solicitate, în termen de 30 de zile de la data primirii cererii.

(3) Secretul profesional și bancar la care sunt ținute persoanele prevăzute la art. 10 nu sunt opozabile Oficiului.

(4) Oficiul poate face schimb de informații, în baza reciprocității, cu instituții străine care au funcții asemănătoare și care au obligația păstrării secretului în condiții similare, dacă asemenea comunicări sunt făcute în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor sau a finanțării actelor de terorism.

Art. 8. — (1) Oficiul va proceda la analiza și prelucrarea informațiilor, iar atunci când se constată existența unor indicii temeinice de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de

terorism, va sesiza de îndată Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În situația în care se constată finanțarea unor acte de terorism, va sesiza de îndată și Serviciul Român de Informații cu privire la operațiunile suspecte de finanțare a actelor de terorism.

(2) Identitatea persoanei fizice care a informat persoana fizică desemnată în conformitate cu art. 20 alin. (1) și a persoanei fizice care, în conformitate cu art. 20 alin. (1), a sesizat Oficiul nu poate fi dezvăluită în cuprinsul sesizării.

(3) Dacă în urma analizării și prelucrării informațiilor primite de Oficiu nu se constată existența unor indicii temeinice de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism, Oficiul păstrează informațiile în evidență.

(4) Dacă informațiile prevăzute la alin. (3) nu sunt completate timp de 10 ani, ele se clasează în cadrul Oficiului.

(5) După primirea sesizărilor, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau alte structuri din cadrul Ministerului Public, competente potrivit legii, pot solicita, motivat, Oficiului completarea acestora.

(6) Oficiul are obligația de a pune la dispoziție Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau altor structuri din cadrul Ministerului Public, competente potrivit legii, la solicitarea acestora, datele și informațiile pe care le-a obținut potrivit dispozițiilor prezentei legi.

(7) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau structurile din cadrul Ministerului Public, competente potrivit legii, care au formulat solicitări potrivit alin. (5), vor comunica trimestrial Oficiului stadiul de rezolvare a sesizărilor transmise, precum și cuantumul sumelor aflate în conturile persoanelor fizice sau juridice pentru care s-a dispus blocarea, ca urmare a suspendărilor efectuate sau a măsurilor asigurătorii dispuse.

(8) Oficiul va furniza persoanelor fizice și juridice prevăzute la art. 10, precum și autorităților cu atribuții de control financiar și celor de supraveghere prudențială, printr-o procedură considerată adecvată, informații generale privind tranzacțiile suspecte și tipologiile de spălare a banilor și de finanțare a actelor de terorism.

(9) Oficiul furnizează persoanelor prevăzute la art. 10 lit. a) și b), ori de câte ori este posibil, în regim de confidențialitate, printr-o modalitate de comunicare securizată, informații cu privire la clienți, persoane fizice și/sau juridice expuse la risc de spălare a banilor și de finanțare a actelor de terorism.

(10) După primirea rapoartelor privind tranzacțiile suspecte, în cazul în care se constată existența unor indicii temeinice de săvârșire a altor infracțiuni decât cele de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism, Oficiul va sesiza de îndată organul competent.

Art. 9. — (1) Aplicarea cu bună-credință a prevederilor art. 5—7 de către persoane fizice și/sau juridice, inclusiv a celor prevăzute la art. 10, nu poate atrage răspunderea disciplinară, civilă sau penală a acestora.

(2) Suspendarea și prelungirea suspendării efectuate cu nerespectarea prevederilor legale și cu rea-credință sau efectuate ca urmare a săvârșirii unei fapte ilicite, în condițiile răspunderii civile delictuale și s-a cauzat un prejudiciu, de către Oficiu și de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție atrage răspunderea statului pentru prejudiciul cauzat.

Art. 10. — Intră sub incidența prezentei legi următoarele persoane fizice sau juridice:

a) instituțiile de credit și sucursalele din România ale instituțiilor de credit străine;

b) instituțiile financiare, precum și sucursalele din România ale instituțiilor financiare străine;

c) administratorii de fonduri de pensii private, în nume propriu și pentru fondurile de pensii private pe care le administrează, agenții de marketing autorizați/avizați în sistemul pensiilor private;

d) cazinourile;

e) auditorii, persoanele fizice și juridice care acordă consultanță fiscală sau contabilă;

f) notarii publici, avocații și alte persoane care exercită profesii juridice liberale, în cazul în care acordă asistență în întocmirea sau perfectarea de operațiuni pentru clienții lor privind cumpărarea ori vânzarea de bunuri imobile, acțiuni sau părți sociale ori elemente ale fondului de comerț, administrarea instrumentelor financiare sau a altor bunuri ale clienților, constituirea sau administrarea de conturi bancare, de economii ori de instrumente financiare, organizarea procesului de subscriere a aporturilor necesare constituirii, funcționării sau administrării unei societăți comerciale, constituirea, administrarea ori conducerea societăților comerciale, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare sau a altor structuri similare ori desfășurarea, potrivit legii, a altor activități fiduciare, precum și în cazul în care își reprezintă clienții în orice operațiune cu caracter financiar ori vizând bunuri imobile;

g) furnizorii de servicii pentru societățile comerciale și alte entități sau construcții juridice, alții decât cei prevăzuți la lit. e) sau f), așa cum sunt definiți la art. 2 lit. k);

h) persoanele cu atribuții în procesul de privatizare;

i) agenții imobiliari;

j) asociațiile și fundațiile;

k) alte persoane fizice sau juridice care comercializează bunuri și/sau servicii, numai în măsura în care acestea au la bază operațiuni cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro, indiferent dacă tranzacția se execută printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele.

Art. 11. — Persoanele prevăzute la art. 10 sunt obligate ca, în desfășurarea activității lor, să adopte măsuri de prevenire a spălării banilor și a finanțării actelor de terorism și, în acest scop, pe bază de risc, aplică măsuri-standard, simplificate sau suplimentare, de cunoaștere a clientelei, care să le permită identificarea, după caz, și a beneficiarului real.

Art. 12. — Instituțiile de credit nu vor intra în relații de corespondent cu o bancă fictivă sau cu o instituție de credit despre care se știe că permite unei bănci fictive să îi utilizeze conturile și dacă au astfel de relații le vor termina.

Art. 13. — (1) Persoanele prevăzute la art. 10 au obligația de a aplica măsurile-standard de cunoaștere a clientelei în următoarele situații:

a) la stabilirea unei relații de afaceri;

b) la efectuarea tranzacțiilor ocazionale în valoare de cel puțin 15.000 euro ori echivalent, indiferent dacă tranzacția se realizează printr-o singură operațiune sau mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele;

c) când există suspiciuni că operațiunea în cauză are drept scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism, indiferent de incidența prevederilor derogatorii de la obligația de a aplica măsurile-standard de cunoaștere a clientelei stabilite în prezenta lege și de valoarea operațiunii;

d) dacă există îndoieli privind veridicitatea sau relevanța informațiilor de identificare deja deținute despre client;

e) la cumpărarea sau schimbarea în cazinouri de jetoane a căror valoare minimă reprezintă echivalentul în lei a 2.000 euro.

(2) Când suma nu este cunoscută în momentul acceptării tranzacției, persoana fizică sau juridică obligată să stabilească identitatea clienților va proceda la identificarea de îndată a acestora, atunci când este informată despre valoarea tranzacției și când a stabilit că a fost atinsă limita minimă prevăzută la alin. (1) lit. b).

(3) Persoanele prevăzute la art. 10 au obligația să asigure aplicarea prevederilor acestei legi și în cazul activităților externalizate ori al celor desfășurate prin agenți.

(4) Instituțiile de credit și instituțiile financiare trebuie să aplice proceduri de cunoaștere a clientelei și de păstrare a evidențelor referitoare la aceasta cel puțin echivalente cu cele prevăzute în prezenta lege în toate sucursalele și filialele acestora situate în state terțe.

Art. 14. — Persoanele prevăzute la art. 10 vor aplica măsurile-standard de cunoaștere a clientelei tuturor clienților noi. Aceleași măsuri vor fi aplicabile, în funcție de risc, cât mai curând posibil, și în cazul clienților existenți.

Art. 15. — (1) Instituțiile de credit și instituțiile financiare nu vor deschide și nu vor opera conturi anonime, respectiv conturi pentru care identitatea titularului sau beneficiarului nu este cunoscută și evidențiată în mod corespunzător.

(2) În aplicarea prevederilor art. 14, persoanele prevăzute la art. 10 vor aplica măsurile-standard de cunoaștere a clientelei tuturor titularilor și beneficiarilor conturilor anonime existente cât mai curând posibil și oricum înainte ca acestea să fie utilizate în vreun fel.

Art. 16. — (1) Datele de identificare a clienților vor cuprinde:

a) în cazul persoanelor fizice — datele de stare civilă menționate în documentele de identitate prevăzute de lege;

b) în cazul persoanelor juridice — datele menționate în documentele de înmatriculare prevăzute de lege, precum și dovada că persoana fizică care conduce tranzacția reprezintă legal persoana juridică.

(2) În cazul persoanelor juridice străine, la deschiderea de conturi bancare vor fi solicitate acele documente din care să rezulte identitatea firmei, sediul, tipul de societate, locul înmatriculării, împuternicirea specială a celui care o reprezintă în tranzacție, precum și o traducere în limba română a documentelor autentificate de un birou al notarului public.

Art. 17. — Persoanele prevăzute la art. 10 pot aplica măsurile simplificate de cunoaștere a clientelei în următoarele situații:

a) în cazul polițelor de asigurare de viață, dacă prima de asigurare sau ratele de plată anuale sunt mai mici ori egale cu echivalentul în lei al sumei de 1.000 euro ori prima unică de asigurare plătită este în valoare de până la echivalentul în lei a 2.500 euro. Dacă ratele de primă periodice sau sumele de plată anuale sunt ori urmează să fie mărite în așa fel încât să depășească limita echivalentului în lei a 1.000 euro, respectiv a echivalentului în lei a 2.500 euro, se vor aplica măsurile-standard de cunoaștere a clientelei;

b) în cazul actelor de aderare la fondurile de pensii;

c) în cazul monedei electronice definite potrivit legii, în situațiile și în condițiile prevăzute de regulamentul la prezenta lege*);

d) în cazul în care clientul este o instituție de credit sau financiară, în înțelesul art. 10, dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European ori, după caz, o instituție de credit ori financiară dintr-un stat terț, care impune cerințe similare cu cele prevăzute de prezenta lege și le supraveghează referitor la aplicarea acestora;

e) în alte cazuri și condiții, referitoare la clienți, operațiuni sau produse, care prezintă risc scăzut în privința spălării banilor și a finanțării actelor de terorism, prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 18. — (1) Persoanele prevăzute la art. 10 aplică, în plus față de măsurile-standard de cunoaștere a clientelei, măsurile suplimentare de cunoaștere a clientelei în următoarele situații care, prin natura lor, pot prezenta un risc sporit de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism:

a) în cazul persoanelor care nu sunt prezente fizic la efectuarea operațiunilor;

b) în cazul relațiilor de corespondent cu instituții de credit din state care nu sunt membre ale Uniunii Europene sau nu aparțin Spațiului Economic European;

c) în cazul tranzacțiilor sau relațiilor de afaceri cu persoanele expuse politic, care sunt rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European ori într-un stat terț.

(2) Persoanele prevăzute la art. 10 aplică măsurile suplimentare de cunoaștere a clientelei și în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1), care, prin natura lor, prezintă un risc sporit de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism.

Art. 19. — (1) În fiecare caz în care identitatea este solicitată potrivit prevederilor prezentei legi, persoana juridică sau persoana fizică prevăzută la art. 10, care are obligația identificării clientului, va păstra o copie de pe document, ca dovadă de identitate, sau referințe de identitate, pentru o perioadă de minimum 5 ani, începând cu data când se încheie relația cu clientul.

(2) Persoanele prevăzute la art. 10 vor păstra evidențele secundare sau operative și înregistrările tuturor operațiunilor financiare ce decurg din derularea unei relații de afaceri ori a unei tranzacții ocazionale pe o perioadă de minimum 5 ani de la încheierea relației de afaceri, respectiv de la realizarea tranzacției ocazionale, într-o formă corespunzătoare, pentru a putea fi folosite ca mijloace de probă în justiție.

Art. 20. — (1) Persoanele juridice prevăzute la art. 10 vor desemna una sau mai multe persoane care au responsabilități în aplicarea prezentei legi, ale căror nume vor fi comunicate Oficiului, împreună cu natura și cu limitele responsabilităților menționate.

(2) Persoanele prevăzute la art. 10 lit. a)—d), g)—j), precum și structurile de conducere ale profesiilor liberale prevăzute la art. 10 lit. e) și f) vor desemna una sau mai multe persoane care au responsabilități în aplicarea prezentei legi, ale căror nume vor fi comunicate Oficiului, cu precizarea naturii și limitelor responsabilităților încredințate, și vor stabili politici și proceduri adecvate în materie de cunoaștere a clientelei, de raportare, de păstrare a evidențelor secundare sau operative, de control intern, evaluare și gestionare a riscurilor, managementul de conformitate și comunicare, pentru a preveni și a împiedica operațiunile suspecte de spălarea banilor sau finanțarea terorismului, asigurând instruirea corespunzătoare a angajaților. Instituțiile de credit și instituțiile financiare au obligația de a desemna un ofițer de conformitate subordonat conducerii executive, care coordonează implementarea politicilor și procedurilor interne pentru aplicarea prezentei legi.

(3) Persoanele desemnate conform alin. (1) și (2) răspund pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite în aplicarea prezentei legi.

(4) Dispozițiile alin. (1), (2) și (3) nu sunt aplicabile persoanelor fizice și juridice prevăzute la art. 10 lit. k).

(5) Instituțiile de credit și instituțiile financiare trebuie să informeze toate sucursalele și filialele lor situate în state terțe asupra politicilor și procedurilor stabilite potrivit alin. (2).

(6) Persoanele desemnate conform alin. (1) și (2) vor avea acces direct și în timp util la datele și informațiile relevante necesare îndeplinirii obligațiilor prevăzute de prezenta lege.

Art. 21. — Persoanele desemnate conform art. 20 alin. (1) și persoanele prevăzute la art. 10 vor întocmi pentru fiecare tranzacție suspectă un raport scris, în forma stabilită de Oficiu, care va fi transmis imediat acestuia.

* A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 594/2008 privind aprobarea Regulamentului de aplicare a prevederilor Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 13 iunie 2008, cu modificările ulterioare.

Art. 22. — (1) Structurile de conducere ale profesiilor liberale vor încheia cu Oficiul, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, protocoale de colaborare.

(2) Oficiul organizează cel puțin o dată pe an seminare de instruire în domeniul prevenirii spălării banilor și finanțării actelor de terorism. La cerere, Oficiul și autoritățile de supraveghere pot participa la programele speciale de instruire a reprezentanților persoanelor prevăzute la art. 10.

Art. 23. — (1) Autorizarea și/sau înregistrarea entităților care desfășoară activități de schimb valutar pe teritoriul României, altele decât cele ce fac obiectul supravegherii Băncii Naționale a României conform prezentei legi, se realizează de către Ministerul Finanțelor Publice, prin Comisia de autorizare a activității de schimb valutar, denumită în continuare *Comisia*.

(2) Dispozițiile legale referitoare la procedura aprobării tacite nu se aplică în cadrul procedurii de autorizare și/sau de înregistrare a entităților prevăzute la alin. (1).

(3) Componența Comisiei prevăzute la alin. (1) se stabilește prin ordin comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului administrației și internelor și al președintelui Oficiului, din structura acesteia făcând parte cel puțin câte un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Administrației și Internelor și Oficiului.

(4) Procedura de autorizare și/sau de înregistrare a entităților prevăzute la alin. (1) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Art. 24. — (1) Modul de aplicare a prevederilor prezentei legi se verifică și se controlează, în cadrul atribuțiilor de serviciu, de următoarele autorități sau structuri:

a) autoritățile de supraveghere prudențială, pentru persoanele supuse acestei supravegheri, potrivit legii, inclusiv pentru sucursalele din România ale persoanelor juridice străine supuse unei supravegheri similare în țara de origine;

b) Garda Financiară și alte autorități cu atribuții de control financiar-fiscal, conform legii; Garda Financiară are atribuții inclusiv pentru entitățile care efectuează activități de schimb valutar, cu excepția celor supravegheate de autoritățile prevăzute la lit. a);

c) structurile de conducere ale profesiilor liberale, pentru persoanele prevăzute la art. 10 lit. e) și f);

d) Oficiul, pentru toate persoanele prevăzute la art. 10, cu excepția celor pentru care modul de aplicare a prevederilor prezentei legi se verifică și se controlează de autoritățile și structurile prevăzute la lit. a).

(2) Când din datele obținute rezultă suspiciuni de spălare a banilor, de finanțare a actelor de terorism sau alte încălcări ale dispozițiilor prezentei legi, autoritățile și structurile prevăzute la alin. (1) lit. a)—c) vor informa de îndată Oficiul.

(3) Oficiul poate efectua verificări și controale comune cu autoritățile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c).

(4) În exercitarea atribuțiilor de verificare și control, reprezentanții împuterniciți ai Oficiului pot consulta documentele întocmite sau deținute de către persoanele ce fac obiectul controlului și pot reține fotocopii ale acestora pentru a stabili împrejurările privind suspiciunile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

Art. 25. — (1) Personalul Oficiului are obligația de a nu transmite informațiile primite în timpul activității decât în condițiile legii. Obligația se menține și după încetarea funcției, pe o durată de 5 ani.

(2) Persoanele prevăzute la art. 10 și salariații acestora au obligația de a nu transmite, în afara condițiilor prevăzute de lege, informațiile deținute în legătură cu spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism și de a nu avertiza clienții cu privire la sesizarea Oficiului.

(3) Este interzisă folosirea în scop personal de către salariații Oficiului și ai persoanelor prevăzute la art. 10 a informațiilor primite, atât în timpul activității, cât și după încetarea acesteia.

(4) Săvârșirea următoarelor fapte în exercitarea atribuțiilor de serviciu nu constituie o încălcare a interdicției prevăzute la alin. (2):

a) furnizarea de informații autorităților competente prevăzute la art. 24 și furnizarea de informații în cazurile prevăzute în mod expres de lege;

b) transmiterea de informații între instituțiile de credit și instituțiile financiare din state membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori din state terțe care aparțin aceluiași grup și aplică proceduri de cunoaștere a clientelei și de păstrare a evidențelor referitoare la aceasta echivalente cu cele prevăzute în prezenta lege și sunt supravegheate referitor la aplicarea acestora de o manieră echivalentă celei reglementate prin prezenta lege;

c) transmiterea de informații între persoanele prevăzute la art. 10 lit. e) și f) din state membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori state terțe care impun condiții echivalente cu cele prevăzute în prezenta lege, care își desfășoară activitatea profesională în cadrul aceleiași entități juridice ori al aceleiași structuri în care acționariatul, administrarea sau controlul de conformitate este comun;

d) transmiterea de informații între persoanele prevăzute la art. 10 lit. a), b), e) și f), situate în state membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori state terțe care impun cerințe echivalente cu cele din prezenta lege, în cazurile legate de același client și de aceeași tranzacție derulată prin două sau mai multe dintre persoanele anterior menționate, cu condiția ca acestea să provină din aceeași categorie profesională și să li se aplice cerințe echivalente în privința secretului profesional și al protecției datelor cu caracter personal.

(5) Atunci când Comisia Europeană adoptă o decizie prin care constată că un stat terț nu îndeplinește cerințele prevăzute la alin. (4) lit. b), c) sau d), persoanele prevăzute la art. 10 și salariații acestora au obligația de a nu transmite către acest stat sau către instituții ori persoane din statul în cauză informațiile deținute în legătură cu spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism.

(6) Nu se consideră o încălcare a obligațiilor prevăzute la alin. (2) fapta persoanelor prevăzute la art. 10 lit. e) și f) care, în conformitate cu prevederile statutare, încearcă să descurajeze un client să desfășoare activități ilicite.

CAPITOLUL III

Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor

Art. 26. — (1) Oficiul funcționează ca organ de specialitate cu personalitate juridică în subordinea Guvernului, cu sediul în municipiul București.

(2) Oficiul are ca obiect de activitate prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism, scop în care primește, analizează, prelucrează informații și sesizează, în condițiile art. 8 alin. (1), Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) Oficiul efectuează analiza tranzacțiilor suspecte:

a) la sesizarea oricăreia dintre persoanele prevăzute la art. 10;

b) din oficiu, când ia cunoștință pe orice cale despre o tranzacție suspectă.

(4) Oficiul poate dispune, la solicitarea organelor judiciare române sau la solicitarea instituțiilor străine care au atribuții asemănătoare și care au obligația păstrării secretului în condiții similare, suspendarea efectuării unei tranzacții care are ca scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism, art. 5

alin. (3)—(6) aplicându-se în mod corespunzător, luând în considerare justificările prezentate de instituția solicitantă, precum și faptul că tranzacția ar fi putut fi suspendată dacă ar fi făcut obiectul unui raport privind o tranzacție suspectă transmis de una dintre persoanele fizice și juridice prevăzute la art. 10.

(5) În vederea exercitării atribuțiilor sale, Oficiul are constituit un aparat propriu, la nivel central, a cărui organigramă se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(6) Oficiul este condus de un președinte, numit de Guvern din rândul membrilor plenului Oficiului, care are calitatea de ordonator principal de credite, ajutat de 3 consilieri.

(7) Plenul Oficiului este structura deliberativă și de decizie, fiind format din câte un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Justiției, Ministerului Administrației și Internelor, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Băncii Naționale a României, Curții de Conturi și Asociației Române a Băncilor, numit în funcție pe o perioadă de 5 ani, prin hotărâre a Guvernului.

(8) Activitatea deliberativă și de decizie prevăzută la alin. (7) se referă la lucrările de specialitate analizate de plenul Oficiului. Asupra chestiunilor de natură economico-administrativă plenul Oficiului se pronunță doar la solicitarea președintelui.

(9) În exercitarea atribuțiilor sale plenul Oficiului adoptă decizii cu votul majorității membrilor acestuia.

(10) Membrii plenului Oficiului trebuie să îndeplinească, la data numirii, următoarele condiții:

- a) să fie licențiați și să aibă cel puțin 10 ani vechime într-o funcție economică sau juridică;
- b) să aibă domiciliul în România;
- c) să aibă numai cetățenia română;
- d) să aibă exercițiul drepturilor civile și politice;
- e) să se bucure de o înaltă competență profesională și morală neștirbită.

(11) Se interzice membrilor plenului Oficiului să facă parte din partide politice sau să desfășoare activități publice cu caracter politic.

(12) Funcția de membru al plenului Oficiului este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

(13) Membrii plenului Oficiului au obligația să comunice de îndată, în scris, președintelui Oficiului apariția oricărei situații de incompatibilitate.

(14) În perioada ocupării funcției membrii plenului Oficiului vor fi detașați, respectiv raportul de muncă al acestora va fi suspendat, urmând ca la încetarea mandatului să revină la funcția deținută anterior.

(15) În caz de vacanță a unui post în cadrul plenului Oficiului, conducătorul autorității competente va propune Guvernului o nouă persoană, în termen de 30 de zile de la data vacantării postului.

(16) Mandatul de membru al plenului Oficiului încetează în următoarele situații:

- a) la expirarea termenului pentru care a fost numit;
- b) prin demisie;
- c) prin deces;
- d) prin imposibilitatea de exercitare a mandatului pe o perioadă mai mare de 6 luni;
- e) la survenirea unei incompatibilități;
- f) prin revocare de către autoritatea care l-a numit.

(17) Personalul angajat al Oficiului nu poate ocupa niciun post sau nu poate îndeplini vreo funcție în cadrul niciuneia dintre persoanele juridice prevăzute la art. 10 în același timp cu activitatea de salariat al Oficiului.

(18) Pentru funcționarea Oficiului Guvernul va transmite în administrarea acestuia imobilele necesare — terenuri și clădiri — din domeniul public și privat, în termen de 60 de zile de la data înregistrării cererii.

(19) Oficiul poate participa la activitățile organismelor internaționale de specialitate și poate fi membru al acestora.

CAPITOLUL IV

Răspunderi și sancțiuni

Art. 27. — Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea civilă, disciplinară, contravențională sau penală.

Art. 28. — (1) Constituie contravenție următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să constituie infracțiuni:

a) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 5 alin. (1), (7) și (8) și la art. 6;

b) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 5 alin. (3) teza a treia, art. 7 alin. (2), art. 11, 12, 13, 14, 15, art. 18 alin. (1), art. 19—21 și la art. 24.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a) se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei, iar contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. b) se sancționează cu amendă de la 15.000 lei la 50.000 lei.

(3) Sancțiunile prevăzute la alin. (2) se aplică și persoanelor juridice.

(4) Pe lângă sancțiunea prevăzută la alin. (3), persoanei juridice i se poate aplica una sau mai multe dintre următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

a) confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenție;

b) suspendarea avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități ori, după caz, suspendarea activității operatorului economic, pe o durată de la o lună la 6 luni;

c) retragerea licenței sau a avizului pentru anumite operațiuni ori pentru activități de comerț exterior, pe o durată de la o lună la 6 luni sau definitiv;

d) blocarea contului bancar pe o durată de la 10 zile la o lună;

e) anularea avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități;

f) închiderea unității.

(5) Contravențiile se constată și sancțiunile prevăzute la alin. (2) se aplică de reprezentanții împuterniciți, după caz, de Oficiu sau de altă autoritate competentă, potrivit legii, să efectueze controlul. În cazul în care controlul este efectuat de autoritățile de supraveghere, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către reprezentanții împuterniciți anume desemnați de respectivele autorități.

(6) Pentru faptele prevăzute la alin. (1), pe lângă sancțiunile contravenționale se pot aplica de către autoritățile de supraveghere și măsuri sancționatorii specifice, potrivit competenței acestora.

(7) Dispozițiile prezentei legi referitoare la contravenții se completează în mod corespunzător cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 28 și 29.

Art. 29. — (1) Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani:

a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;

b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;

c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) Dacă fapta a fost săvârșită de o persoană juridică, pe lângă pedeapsa amenzii, instanța aplică, după caz, una sau mai multe dintre pedepsele complementare prevăzute la art. 53¹ alin. 3 lit. a)—c) din Codul penal.

(4) Cunoașterea, intenția sau scopul, ca elemente ale faptelor prevăzute la alin. (1), pot fi deduse din circumstanțele faptice obiective.

Art. 30. — Persoana care a comis infracțiunea prevăzută la art. 29, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor participanți la săvârșirea infracțiunii beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.

Art. 31. — Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 25 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art. 32. — În cazul în care s-a săvârșit o infracțiune de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.

Art. 33. — (1) În cazul infracțiunilor de spălare a banilor și de finanțare a actelor de terorism se aplică dispozițiile art. 118 din Codul penal privind confiscarea bunurilor.

(2) Dacă bunurile supuse confiscării nu se găsesc, se confiscă echivalentul lor în bani sau bunurile dobândite în locul acestora.

(3) Veniturile sau alte beneficii materiale obținute din bunurile prevăzute la alin. (2) se confiscă.

(4) Dacă bunurile supuse confiscării nu pot fi individualizate față de bunurile dobândite în mod legal, se confiscă bunuri până la concurența valorii bunurilor supuse confiscării.

(5) Dispozițiile alin. (4) se aplică în mod corespunzător și veniturilor sau altor beneficii materiale obținute din bunurile supuse confiscării, ce nu pot fi individualizate față de bunurile dobândite în mod legal.

(6) Pentru a garanta ducerea la îndeplinire a confiscării bunurilor, este obligatorie luarea măsurilor asigurătorii prevăzute de Codul de procedură penală.

Art. 34. — În cazul infracțiunilor prevăzute la art. 29 și 31, precum și în cazul infracțiunii de finanțare a actelor de terorism, secretul bancar și secretul profesional nu sunt opozabile organelor de urmărire penală și nici instanțelor de judecată. Datele și informațiile se transmit la solicitarea scrisă a procurorului sau a organelor de cercetare penală, dacă cererea acestora a fost autorizată de procuror, ori a instanțelor de judecată.

Art. 35. — (1) Când sunt indicii temeinice cu privire la săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism, în scopul strângerii de probe sau al identificării făptuitorului pot fi dispuse următoarele măsuri:

a) punerea sub supraveghere a conturilor bancare și a conturilor asimilate acestora;

b) punerea sub supraveghere, interceptarea sau înregistrarea comunicațiilor;

c) accesul la sisteme informatice;

d) livrarea supravegheată a sumelor de bani.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) lit. a) poate fi dispusă de procuror pe o durată de cel mult 30 de zile. Pentru motive temeinice, această măsură poate fi prelungită de procuror prin ordonanță motivată, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile. Durata maximă a măsurii dispuse este de 4 luni.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) pot fi dispuse de judecător, potrivit dispozițiilor art. 91¹—91⁶ din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

(4) Procurorul poate dispune să i se comunice înscrisuri, documente bancare, financiare ori contabile, în condițiile prevăzute la alin. (1).

(5) Măsura prevăzută la alin. (1) lit. d) poate fi dispusă de procuror și este autorizată prin ordonanță motivată, care trebuie să cuprindă, pe lângă mențiunile prevăzute la art. 203 din Codul de procedură penală, următoarele:

a) indiciile temeinice care justifică măsura și motivele pentru care măsura este necesară;

b) detalii cu privire la banii care fac obiectul supravegherii;

c) timpul și locul efectuării livrării sau, după caz, itinerarul ce urmează a fi parcurs în vederea efectuării livrării, dacă acestea sunt cunoscute;

d) datele de identificare a persoanelor autorizate să supravegheze livrarea.

Art. 36. — În cazul în care există indicii temeinice și concrete că s-a săvârșit sau că se pregătește săvârșirea unei infracțiuni de spălare a banilor ori de finanțare a actelor de terorism, care nu poate fi descoperită sau ai cărei făptuitori nu pot fi identificați prin alte mijloace, pot fi folosiți, în vederea strângerii datelor privind existența infracțiunii și identificarea făptuitorilor, investigatori sub acoperire, în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală.

Art. 37. — (1) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție trimite trimestrial Oficiului copii ale hotărârilor judecătorești definitive privind infracțiunea prevăzută la art. 29.

(2) Oficiul ține evidența statistică a persoanelor condamnate pentru infracțiunea prevăzută la art. 29.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Art. 38. — Identificarea clienților, potrivit art. 13, se va face de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 39. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Oficiul va prezenta Guvernului spre aprobare regulamentul său de organizare și funcționare.

Art. 40. — Legea nr. 21/1999 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 21 ianuarie 1999, cu modificările ulterioare, se abrogă.

*

Prin prezenta lege sunt transpuse prevederile art. 1 alin. (5), art. 2 alin. (1), art. 3 pct. 1, 2 și 6—10, art. 4, 5, 6, 7, art. 8 alin. (2), art. 9 alin. (1), (5) și (6), art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (1)—(3) și (5), art. 13, 14, 17, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, art. 28 alin. (2)—(7), art. 29, art. 31 alin. (1) și (3), art. 32, art. 33 alin. (1) și (2), art. 34, art. 35 alin. (1) și (3), art. 37 alin. (1)—(3) și (5), precum și ale art. 39 din Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2005/60/CE din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 309 din 25 noiembrie 2005, și ale art. 2 din Directiva Comisiei Europene 2006/70/CE din 1 august 2006 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei Parlamentului European și a Consiliului 2005/60/CE în ceea ce privește definiția „persoanelor expuse politic” și criteriile tehnice de aplicare a procedurilor simplificate de precauție privind clientela, precum și de exonerare pe motivul unei activități financiare desfășurate în mod ocazional sau la scară foarte limitată, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 214 din 4 august 2006.

NOTĂ:

Reproducem mai jos art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, aprobată cu modificări

și completări prin Legea nr. 238/2011, care nu este încorporat în forma republicată și care se aplică în continuare ca dispoziții proprii ale acesteia:

„Art. III. — (1) În aplicarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.781/2006 din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul, care însoțesc transferurile de fonduri, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, nr. L 345 din 8 decembrie 2006, se desemnează în calitate de autorități responsabile cu supravegherea respectării dispozițiilor privind informațiile despre plătitor, care însoțesc transferurile de fonduri:

a) Banca Națională a României, pentru instituțiile de credit și instituțiile de plată;

b) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, pentru furnizorii de servicii poștale care prestează servicii de plată potrivit cadrului legislativ național aplicabil.

(2) Sunt exceptate de la aplicarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.781/2006 din 15 noiembrie 2006 transferurile de fonduri prevăzute la art. 3 alin. 6 din regulament.

(3) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 9 alin. (2) ultima teză din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.781/2006 din 15 noiembrie 2006;

b) încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 4, art. 5 alin. (1), (2), (4) și (5), art. 6 alin. (2), art. 7 alin. (2), art. 8, art. 9 alin. (1) și alin. (2) prima teză, art. 11, art. 12, art. 13 alin. (3), (4) și (5) și art. 14 prima teză din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.781/2006.

(4) Contravențiile prevăzute la alin. (3) lit. a) se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei, iar contravențiile prevăzute la alin. (3) lit. b), cu amendă de la 15.000 lei la 50.000 lei.

(5) Contravențiile se constată și sancțiunile contravenționale se aplică de către reprezentanții împuterniciți anume desemnați de Banca Națională a României, respectiv de Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, potrivit competențelor.

(6) Prevederile art. 22*) din Legea nr. 656/2002, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.”

*) Art. 22 a devenit în urma republicării și renumerotării art. 28.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

